

हविष्मान् हविषो निष्पादकः इन्द्रस्य भागो भक्षणीयः ऋतयुः
यज्ञहेतुः शतायुः शतसंवत्सरस्यायुषः प्रदाता । तादृशः सोमः
मां यजमानं वक्ष्यमाणविशेषणोपेतं कृणोतु करोतु । कैर्विशे-
षणैरुपेतं वृषाणं सेचकं वृषभं श्रेष्ठं विशां प्रजानां प्रियं प्रीति-
हेतुं सर्व्ववीरं सर्व्वेषां मध्ये वीर्य्यापेतं सुवीरं शोभनैः वीरैः
पुत्रैर्युक्तम् ॥

अथ द्वितीयामाह । “कस्य वृषा सुते सचा । नियुत्वान्
वृषभो रणत् । वृत्रहा सोमपीतये” इति । कस्य उदकस्य वृषा
वर्षिता सुतेऽभिषुते सोमे सचा समवेतः नियुत्वान् नियुद्धि-
रश्वविशेषैर्युक्तः वृषभः श्रेष्ठः वृत्रहा वैरिघातकः इन्द्रः सोम-
पीयते सोमपानाय रणद्रमते ॥

अथ तृतीयामाह । “यस्ते शृङ्गवृषो नपात् । प्रणपात् कु-
ण्डपाथः । न्यस्मिन्दध्र आ मनः” [१] इति । “शृङ्गादिशब्दै-
स्त्रिभिः सोमः सम्बोध्यते । अथवा इन्द्रस्य सम्बोधनानि शृङ्ग-
वत् श्रेष्ठकामाभिवर्षकः नपात् नपातयिता अस्माकमविनाश-
हेतोरीदृश इन्द्रः योऽयं कुण्डपाथः, एतन्नामकः सोमयाग-
विशेषः प्रणपात् प्रकर्षेण पातयिता तृप्तिहेतुरित्यर्थः । अस्मिन्
क्रतौ ते मनः नितरां आसमन्तात् दध्रे धारितमसि ॥

अथ चतुर्थीमाह । “तꣳ सध्रोचो रूतयो वृष्णिद्यानि ।
पौꣳस्यानि नियुतः सशुरिन्द्रम् । समुद्रं न सिन्धव उक्थशुभाः ।
उरुव्यचमङ्गिर आविशन्ति” इति । सध्रोचोः सह प्रवर्त्त-
माना रूतयः रक्षाहेतवः कर्मविशेषाः पौंस्यानि पुंसम्बन्धीनि